

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๘
เล่ม ๕๑ ตอนที่ ๑๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒ ตุลาคม ๒๕๖๓

พระราชกฤษฎีกา
เปลี่ยนแปลงเขตอำนาจศาลแขวง
พ.ศ. ๒๕๖๓

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๓
เป็นปีที่ ๒๕ ในรัชกาลปัจจุบัน
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า
โดยที่เป็นการสมควรเปลี่ยนแปลงเขตอำนาจศาลแขวง
อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖ แห่งรัฐธรรมนูญการ
ปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๑๕ และมาตรา ๓ แห่ง

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๐

เล่ม ๘๑ ตอนที่ ๑๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒ ตุลาคม ๒๕๑๗

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาคriminalในศาลแขวง พ.ศ. ๒๕๕๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนแปลงเขตอำนาจศาลแขวง พ.ศ. ๒๕๑๗”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ศาลแขวงพระนครศรีอยุธยาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาซึ่งมีเขตอำนาจในอำเภอพระนครศรีอยุธยา มีเขตอำนาจในอำเภอนครหลวง อำเภอบางปะหัน อำเภอบางปะอิน อำเภอวังน้อย และอำเภออุทัยด้วย

มาตรา ๔ ให้ศาลแขวงลพบุรีในจังหวัดลพบุรีซึ่งมีเขตอำนาจในอำเภอเมืองลพบุรี มีเขตอำนาจในอำเภอโคกสำโรง อำเภอท่าม่วง และอำเภอบ้านหมี่ด้วย

มาตรา ๕ ให้ศาลแขวงชลบุรีในจังหวัดชลบุรีซึ่งมีเขตอำนาจในอำเภอเมืองชลบุรี มีเขตอำนาจในอำเภอบางละมุง อำเภอบ้านบึง อำเภอพนสนธิคม อำเภอพานทอง และอำเภอศรีราชาด้วย

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๑

เล่ม ๕๑ ตอนที่ ๑๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒ ตุลาคม ๒๕๑๗

มาตรา ๖ ให้ศาลแขวงนครราชสีมาในจังหวัดนครราชสีมา ซึ่งมีเขตอำนาจในอำเภอเมืองนครราชสีมา มีเขตอำนาจใน อำเภอขามทะเลสอ อำเภอโชคชัย อำเภอโนนไทย อำเภอโนนสูง อำเภอปักธงชัย และอำเภอสูงเนินด้วย

มาตรา ๗ ให้ศาลแขวงสุรินทร์ในจังหวัดสุรินทร์ ซึ่งมีเขตอำนาจในอำเภอเมืองสุรินทร์ มีเขตอำนาจในอำเภอจอมพระ และอำเภอปราสาทด้วย

มาตรา ๘ ให้ศาลแขวงอุบลราชธานีในจังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งมีเขตอำนาจในอำเภอเมืองอุบลราชธานี มีเขตอำนาจใน อำเภอวารินชำราบด้วย

มาตรา ๙ ให้ศาลแขวงอุดรธานีในจังหวัดอุดรธานี ซึ่งมีเขตอำนาจในอำเภอเมืองอุดรธานี มีเขตอำนาจในอำเภอ กุมภวาปี อำเภอหนองบัวลำภู และอำเภอหนองหานด้วย

มาตรา ๑๐ ให้ศาลแขวงขอนแก่นในจังหวัดขอนแก่น ซึ่งมีเขตอำนาจในอำเภอเมืองขอนแก่น มีเขตอำนาจในอำเภอ บ้านไผ่ และอำเภอหนองเรือด้วย

มาตรา ๑๑ ให้ศาลแขวงเชียงใหม่ในจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมีเขตอำนาจในอำเภอเมืองเชียงใหม่ มีเขตอำนาจในอำเภอ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๒

เล่ม ๙๑ ตอนที่ ๑๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒ ตุลาคม ๒๕๑๗

สำนักแพ่ง อำเภอสนทราย อำเภอสนป่าตอง อำเภอสารภี
และอำเภอหางดงด้วย

มาตรา ๑๒ ให้ศาลแขวงลำปางในจังหวัดลำปางซึ่งมีเขต
อำนาจในอำเภอเมืองลำปาง มีเขตอำนาจในอำเภอเกาะคา และ
อำเภอห้างฉัตรด้วย

มาตรา ๑๓ ให้ศาลแขวงพิษณุโลกในจังหวัดพิษณุโลก
ซึ่งมีเขตอำนาจในอำเภอเมืองพิษณุโลก มีเขตอำนาจในอำเภอ
บางระกำ อำเภอพรหมพิราม และอำเภอวังทองด้วย

มาตรา ๑๔ ให้ศาลแขวงนครสวรรค์ในจังหวัดนครสวรรค์
ซึ่งมีเขตอำนาจในอำเภอเมืองนครสวรรค์ มีเขตอำนาจในอำเภอ
โกรกพระ อำเภอตากถ้ำ อำเภอท่าตะโก อำเภอพยุห.คีรี และ
อำเภอลาดยาวด้วย

มาตรา ๑๕ ให้ศาลแขวงราชบุรีในจังหวัดราชบุรีซึ่งมีเขต
อำนาจในอำเภอเมืองราชบุรี มีเขตอำนาจในอำเภอจอมบึง
อำเภอดำเนินสะดวก อำเภอบางแพ อำเภอบ้านโป่ง อำเภอ
ปากท่อ อำเภอโพธาราม และอำเภอวัดเพลงด้วย

มาตรา ๑๖ ให้ศาลแขวงสุพรรณบุรีในจังหวัดสุพรรณบุรี
ซึ่งมีเขตอำนาจในอำเภอเมืองสุพรรณบุรี มีเขตอำนาจในอำเภอ
ดอนเจดีย์ อำเภอบางปลาม้า และอำเภออู่ทองด้วย

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๓

เล่ม ๕๑ ตอนที่ ๑๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒ ตุลาคม ๒๕๑๗

มาตรา ๑๗ ให้ศาลแขวงนครศรีธรรมราชในจังหวัดนครศรีธรรมราชซึ่งมีเขตอำนาจในอำเภอเมืองนครศรีธรรมราช มีเขตอำนาจในอำเภอท่าศาลา อำเภอทุ่งสง อำเภอร่อนพิบูลย์ และอำเภอลานสกาด้วย

มาตรา ๑๘ ให้ศาลแขวงสุราษฎร์ธานีในจังหวัดสุราษฎร์ธานีซึ่งมีเขตอำนาจในอำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี มีเขตอำนาจในอำเภอกาญจนดิษฐ์ อำเภอบ้านนาสาร และอำเภอพุนพินด้วย

มาตรา ๑๙ ให้ศาลแขวงสงขลาในจังหวัดสงขลาซึ่งมีเขตอำนาจในอำเภอเมืองสงขลา และอำเภอหาดใหญ่ มีเขตอำนาจในอำเภอสะเดาด้วย

มาตรา ๒๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

สัญญา ธรรมศักดิ์

นายกรัฐมนตรี

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๔

เล่ม ๕๑ ตอนที่ ๑๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒ ตุลาคม ๒๕๑๗

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ ด้วย
กระทรวงยุติธรรมเห็นว่า ขณะนี้การเดินทางติดต่อระหว่างอำเภอบาง
อำเภอกับอำเภอเมืองซึ่งเป็นที่ตั้งของศาลแขวงดังกล่าว สะดวกและ
รวดเร็วขึ้นเป็นอันมาก สมควรที่จะขยายเขตอำนาจศาลแขวงในจังหวัด
ดังกล่าวออกไปให้คลุมถึงท้องที่อำเภอเหล่านั้น เพื่อที่จะช่วยให้การ
พิจารณาพิพากษาคดีเป็นไปโดยรวดเร็วยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราช
กฤษฎีกาฉบับนี้ขึ้น

